

Ola Lönnqvist:

Bengt E Nyström vid invigningen av Biblioteket mm Stinsen 13 nov 1999:

Oh, god dag, god dag, det var fantastiskt vad **mycket folk** det var här.

Jag har väl inte gått **fel**? Det är väl biblioteket? Jo jag tyckte väl det, även om det ser lite **konstigt** ut.

Ja jag ska säga er att det var inte lätt att hitta hit. Jag visste att det var på ett **nytt ställe**, men jag gick till det gamla först för att se om det fanns någon information om hur jag skulle hitta hit. Men i arbetarföreningens lokaler fanns ingen information, där var det tydligen ett **möbelförråd**. Jag frågade mig fram och en äldre herre sa att biblioteket skulle finnas i det gamla **skolhuset** bredvid stadskyrkan, men det var inte heller rätt.

Sedan fick jag rådet att söka på stora vägen till Skönberga, nära **Nya torget**. Där hittade jag en byggnad med ett anslag om att biblioteket var flyttat till Stinsen.

Det måste vara fel, **stationshuset** måste man ha menat, så jag gick för att söka det, men allt ser inte ut som förr. Det här kan inte vara stationshuset, men folkbibliotek är det, om jag förstår rätt.

Har ni sett min syster **Hilda**?, det var hon som ville att jag kom hit. Det skulle ju vara någon slags **fest** på biblioteket och när jag ändå skulle vara i Söderköping tyckte hon jag skulle vara med.

Ja, ni kanske känner Hilda, Hilda Nyström, hon är ledamot av **biblioteksstyrelsen** och brukar också hjälpa bibliotekarierna lite då och då med utlåningen och annat arbete.

Ja ursäkta mig, jag har inte presenterat mig själv, Bengt E Nyström, **bror** till Hilda.

Det var Annie, en av mina systrar, salig i åminnelse, som 1914 **testamenterade** pengar för att man skulle starta ett folkbibliotek i Söderköping, 2000 kronor var det visst.

Ja, vi är alla barn till **stadsläkaren** här, Nils Engelbrekt Nyström, honom har ni säkert hört talas om, nej kanske inte, det var ju en tid sedan far **avled**, 1905, ja vad åren går. Vi bodde hela familjen borta i doktorsvillan, bredvid stadshotellet som ni vet. Förutom att far var läkare var han ju också **politiker**. Han hade mycket att bestyra, med det nya lasarettet, brunnsvérksamheten, landstinget och stadsfullmäktige. Ja, så kan det vara.

Om Annie **ärvde** hans intresse för politiken, det vet jag inte, något sådant har jag aldrig förstätt mig på, men Hilda ärvde det. Hon är ju den första kvinnliga stadsfullmäktigeledamoten för sitt parti, vad heter det nu, jo, **de frisinnade** är det visst.

Men Annie var nog inte så intresserad hon inte. Ja annars hade hon det **inte så lätt**, hennes sista år var svåra.

Jag undrar var Hilda är? Har hon inte kommit från arbetet med **barnkolonin**? Jag tycker hon borde vara här nu!

Nå, hon brukar vilja att jag läser en av mina **dikter** så här när det är mycket folk samlat, så jag läser väl utan henne, jag tror inte hon tar illa upp.

På tal om Annie så skulle jag egentligen velat tala mer med henne innan hon gick bort, hon var ju lärare precis som jag blev. Först var hon, som ni säkert vet, på fröken Åströms flickskola här i Söderköping och sedan övergick hon till samskolan, när flickskolan sammanslogs med läroverket.

Det skulle varit roligt att ha fått diskutera de pedagogiska frågorna lite mer med henne. Jag undrar hur det var att undervisa både flickor och gossar samtidigt?

Ja, mina kollegor på Södra latin de är tyvärr inte alls så intresserade av pedagogik och arbetet med gossarna, även om de undervisar dem varje dag. Jag förstår inte hur det är med dem, men det är lite bättre med de unga lärarna, så för framtiden finns det nog hopp.

Förresten, jag hittade ett gammalt tidningsurklipp hemma, som jag tog med mig, det är från invigningen av folkbiblioteket 1916.

Ja det var roligt att läsa att genom min systers gåva så hade en lucka, som man skriver, uppvisande brist på "tillfällen till intellektuell och bildande sysselsättning och förströelse" för innevånarna täppts till. Ja bibliotek är viktigt att ha.

Lundgrens föredrag om bibliotekens historia, som återges i artikel i sin helhet, är nog så intressant att läsa, men orkade man verkligen åhöra det, ja, mina gossar i skolan hade inte orkat det. Däremot tror jag att musiken, körsången och de små tablåerna bättre hade fallit dem i smaken.

Tänk jag upptäckte också att mor Mimmi hade skänkt gardiner till biblioteket, det visste jag faktiskt inte om, och tänk att få fri belysning från kraftbolaget, det var inte illa, sådant går väl inte nu för tiden?

Ja, det var ju inte det första biblioteket i Söderköping. Arbetarföreningen hade ju haft ett i ganska många år dessförinnan, men nu slogs det samman med folkbiblioteket.

Och sedan fanns det ju ett mindre skolbiblioteket på folkskolan och ett lite större, sedan urminnes tider, på läroverket, ja kommunala mellanskolan heter det ju numera.

Jag förstår egentligen inte varför det ska vara så många olika biblioteket, kan man inte slå ihop alla till ett, nåja det är inte min sak, det kanske ändrar sig med tiden, för lite egendomligt är det ju.

Nej, Hilda tycks inte komma och här kan jag inte stå.

Skulle ni se henne så säg att jag går och ser mig om lite, jag tror jag går till poesihyllan, det kan ju tänkas att jag kan hitta någon av mina egna böcker där, man vet ju aldrig.....

Adjö, så länge